

VECKOBLADET

Nr 5 i webbform

080215

Rekordintresse för påskvandring

Inte sen 1980-talet har någon av lundavänsterns påskvandringar väckt så stort förhandsintresse. Fem personer är anmälda och andra står på lut. Men fler får plats, till exempel om vi bygger vindskydden i vinkel.

Några detaljer i planeringen har klarnat och meddelas här.

Vi startar skärtorsdag, den 20 mars, och tar tåget från Lund C 10.02. Vi stiger av i Höör och handlar mat till de båda gemensamma kvällsmåltiderna. Sen tar vi bussen till Tjörnarps där vi börjar gå 11.27. Efter halvannan mils promenad på småvägar kommer vi i den första skymningen till Linderöd, där deltagare som arbetat under dagen kan ansluta med en buss som går från Lund 17.15 (byte i Hörby). Vår första övernattningsplats blir i skogen strax söder om byn. Långfredagens etapp blir cirka två mil och slutar utanför Hörröd. På påskaftonen återstår så en mil till bussen i Brösarp som avgår 13.53. Efter byte till tåg i Kristianstad är man åter i Lund 15.57.

Fler preciseringar i kommande nummer. Men ring gärna Gunnar Sandin, 135899, för personlig vägledning.

Citat

ur nätkollegan [Dagens Arena](#) (s), 13 februari

”Det är dags för Ohly att skärpa sig och börja ta den övriga vänstern på allvar och tänka på hur alliansen ska motas till nästa val. De ensamma dörrknackningarna i Hallonbergen är ett bra försök men räcker inte till för regeringsskifte.”

Val i Vänsterpartiet

Till styrelse valdes:

ordförande: Marta Santander,

övriga ordinarie: Sten Henriksson, Saima Jönsson Fahoum, Olof Norborg, Lars A. Ohlsson, Maja Stolt, Angelica Svensson

ersättare: Gösta Eklund, Claes Regander, Anna Klara Arvidsson

Vid gränsälven

Strax innan Pajala på vägen från Antis kan man ändra färdriktning, ta sig över Torneälv och vidare mot byn Kaunisvaara. Kaunisvaara betyder det vackra berget.

Vi färdas förbi byn norrut längs Muonioälven, gränsen mot Finland.

Vid väggkanten står plötsligt en skylt som visar på ett minnesmärke. En bit in i skogen har vänsterpartiet i Pajala rest ett litet monument som vittnar om en händelse under kriget mellan Sovjet och Finland. Inbördeskriget 1918 delade Finland i ett vitt och ett rött läger. Många såg fortfarande Sovjet som arbetarnas stat. För att undvika att slåss mot sovjets soldater stack man till skogs och sedan vidare över gränsen in i Sverige. De finska flyktingarna togs dock av svensk polis och militär för att utvisas till Finland. Vad dessa finnars, jag tror de benämndes skogsgardister, öde sedan blev vet jag inte.

Som så mycket annat kan en gräns såväl ha positiv som negativ betydelse. Gränsen kan markera en skillnad. För de flyende finnarna betydde gränsen frihet i ett land som inte låg i krig, en frihet som dock förhindrades av svensk polis och militär. Är det inte många gånger så att den svage söker skydd bakom en gräns medan den starke vill riva gränser för att de är i vägen för honom. Murar byggs av folk som vill skydda sig. Murar rivs av de som vill breda ut sig.

Lars-Anders Jönsson

Sydsvenskans insändarredaktion

Chefen på Sydsvenskans lundaredaktion Pia Rehnquist ringde mig sådär klockan 10 i fredags morse. Veckobladet tycks vara det första redaktionen läser på fredagsmorgnarna. Vi hade en liten diskussion som slutade med att vi kom överens om att jag skulle intervjua henne klockan 14 samma dag. Jag sammanställde i hast några frågor (mer om dem nedan) och mailade dem. När jag sedan ringde henne klockan 14 menade hon att intervjun måste uppskjutas eftersom frågorna var av principiell betydelse och hon ville samordna svaren med Sydsvenskans ledning. Dessutom var hon jäktad eftersom hon skulle resa på semester. Jag kunde återkomma till intervjun i mitten av vecka åtta.

Hon bad samtidigt att jag skulle meddela tid och plats för den aktuella skoldebatten. Jag skickade in en notis men kan idag konstatera att den inte publicerats.

De gångna dagarna har jag kollat lite vilka insändare som kan ha refuserats de senaste dagarna. Monica Molins, s, insändare om skolpengen och Klostergårdsskolan publicerades i

Skånskan den 7 februari. Den blev troligen refuserad av Sydsvenskan. Samma sak gäller Anders Ebbessons, mp, om skolanslag och skolpeng häromdagen. Nilla Bolding (v) skrev en intressant insändare om Sankt Lars-parken och ett grönt bälte kring Lund. Den refuserades på Sydsvenskan men trycktes också i Skånskan.

Alla tre insändarna är av stort allmänt intresse och gäller viktiga aktuella frågor men refuserades av Sydsvenskan. Tack vare Skånskan publicerades de.

Mot den bakgrunden formulerade jag följande frågor:

1. Jag upplever att Sydsvenskans lundaredaktion har en liberal och självständig hållning när det gäller insändarna (och för resten också i övrigt). Allt kan inte tryckas, bland annat av utrymmesskäl. Vilka huvudprinciper styr urvalet när det gäller de insändare som ska publiceras?
2. Sydsvenskan har ägarintressen och en övergripande politisk linje. Hur styrande är de?
3. Lundaredaktionen rör sig i en mycket begränsad krets makthavare (inte bara politiker) som är ytterst angelägna att tidningens verklighetsbeskrivning motsvarar vad de vill se. Många reportrar kommer i kontakt med dessa makthavare så gott som dagligen. Kan det då inte vara svårt att upprätthålla tidningens integritet? Ett sätt skulle vara att flytta lokaljournalister då och då. Man förlorar i erfarenhet men vinner i oberoende. Tillämpas det som en medveten policy?
4. Insändardebatten kan fungera som ett korrektiv, och kanske ibland ett stöd, i journalisternas ansträngningar att beskriva verkligheten självständigt. Håller du med om det?
5. Jag upplever att insändaravdelningarna fått ökat utrymme i alla sammanhang i Sydsvenskan. Stämmer det?
6. Skånska Dagbladet är hotat. Om tidningsstödet försvinner eller minskar kraftigt kan det i värsta fall läggas ner. Jag är säker på att du skulle beklaga det. Eller hur?
7. Jag kan konstatera att tre av mina insändare de senaste två månaderna har refuserats i Sydsvenskan men publicerats i Skånskan. Det måste väl vara bra att ha två olika redaktioner som gör egna bedömningar?
8. I din motivering för att inte publicera insändaren Alla förlorar (som var ett svar på Lars Hanssons insändare Rättvisare med direkt skolpeng) nämnde du att Sydsvenskan fått en massa insändare om skolpengen och det är viktigast att publicera texter av föräldrar, lärare osv än av tyckare med känd inställning. Jag instämde. Men mitt intryck är att Sydsvenskan inte publicerat så värst många kritiska insändare från allmänheten om skolpengen. Det vore intressant att få veta hur många insändare det rör sig om, om du gör ett överslag? Ett stort antal insändare kanske inte ger så många nya perspektiv, men de kan väl spegla förekomsten av en stark opinion och därför vara värda att publiceras.

Ja, det var de frågor jag i hast kunde komma på. Jag hoppas de besvaras nästa vecka.

Gunnar Stensson

Svar till "Älvräddare"

Inte bara Skåne

Klimatkrisen har lett till att gamla debatter väcks till liv. Framför allt den om kärnkraften, som även handlar om resurshushållning och livsstilar i stort. Vi kan ju konstatera att inte bara centern utan även miljöpartiet och vänsterpartiet åter slirar i frågan om avvecklingen.

Det sker förstås därför att de inser hur politiskt svårt det blir att genomföra de nedskärningar av utsläppen som forskarna kräver och olika beslutsfattare har bundit sej för. En del tekniska lösningar finns förvisso, men fortsätter levnadsstandarden att öka så uppväger dess energibehov mer än väl de besparingar som kan göras med konventionella metoder. Därmed är vi inne på livsstilsfrågan, och där vågar inget etablerat parti föreslå något radikalt.

Därmed får vi räkna med att kärnkraften bevaras och kanske byggs ut, trots att den genom sitt kylvatten och på andra sätt medverkar till den allmänna uppvärmningen av jorden, enligt termodynamikens andra, förargliga lag. Och att det blir en massiv utbyggnad av vindkraften.

I ett stort, integrerat (numera alleuropeiskt) elnät innebär båda kraftkällorna speciella problem. En kärnkraftsreaktor är binär, påslagen eller stoppad – och stoppar den gör man bara om man är tvungen. Därmed används kärnkraften som baskraft, och det behövs annan teknik för att klara variationerna. Gasturbiner är inte längre till att tänka på, och vi vet inte om det går att få tillräcklig ekonomi i tryckluftsaggregat. Då får vi ännu mer än nu lita till vattenkraften, som ju under senare decennier har anpassats ytterligare för att erbjuda just spetskraft.

Vindkraft kan inte användas som baskraft på grund av sin nyckfullhet. Då kommer åter vattenkraften in i bilden: när det blåser bra kan dammluckorna stängas och magasinen fyllas på.

Detta är ett stort problem som det inte finns några enkla lösningar på, och det är så stort att vi – både medborgare och politiker – lätt skyggar för det. Men det bör vi inte göra utan föra en diskussion om alternativen.

Själv tror jag alltså att vi bör tumma på beslutet att spara fyra stora Norrlandsälvar, trots att även jag uppskattar forsande vatten. I Skåne finns det inte så mycket av den varan att exploatera. Men det finns kanske skäl att aktualisera en annan gammal plan. Den gick ut på att dämna upp ett stort vattenmagasin på Västanåberget i nordvästra Skåne. Nattetid, när förbrukningen är lägre, skulle vatten pumpas dit från den närliggande Ivösjön, för att släppas tillbaka dit under dagens högförbrukning. Vattennivån i sjön skulle förstas pendla med vissa negativa konsekvenser för lokala organismer och miljö, vilket ledde till häftiga protester när planerna yppades. Sådana skulle säkert komma även nu, men vi måste alltså vara inställda på radikala omställningar.

Undertecknad är beredd, liksom jag här i VB tidigare, tillsammans med andra, har varit öppen för gruvdrift såväl på Österlen som på andra håll i Skåne.

Gr

Gerda fyller år

Gerdahallen firade i söndags sitt tjugofemårsjubileum. Den oreflekterade läsaren kan då kanske undra vad det har att göra i denna tidning, men det har det naturligtvis. Vi behandlar viktiga företeelser i Lund och vi intresserar oss för politik och däribland också folkhälsa.

Vi som hatade gymnastik

Jag vet inte hur ni har haft det med gymnastiken, men själv hatade jag det. Serien av gymnastiklärare med tvivelaktiga personliga och politiska karakteristiker bidrog säkert. I Helsingborgs Högre Allmänna Läroverk för Gossar var det Kigern och Prawitz, i Jönköping Folke Dahlström, en av grundarna av förbundet Manhem och sedan Lindholmsnasse och till slut KDS-are. Men i grunden var det nog annat: under mina tonår ansåg jag att intresse för sportutövning var ett direkt hinder för tankeverksamhet. Jag skolkade alltså från gymnastiken och satt mycket hellre och diskuterade Hemingway, rökte pipa och åt wienerbröd på Bernards konditori.

Jag vill med detta bara ha sagt att om någon i min ungdom hade påstått att jag vid mogen ålder frivilligt skulle gå på gym två dagar i veckan så hade jag aldrig trott på det. Det var naturligtvis en flicka som i mitten på sextioalet talade om för mig hur häftigt det var med

musiken på Kerstin Anderséns timmar i Palestra. Men när jag också gick dit var det en äldre gentleman, idrottsläraren Stig Björnung, som lät oss gympa till gamla regementsmarscher och en och annan schottis. Men så småningom var det Bertil Andersén och han lånade hustruns rockmusik. Det var förstås könssegregerat och därmed möjligt för Bertil att på fredagseftermiddagen uppmana oss att göra några armhävningarna extra med hänvisning till att i morgon var lördagkväll.

En framgångshistoria

Ja, och sen brann Palestra och gamla Seminariet blev en tillfällig lösning, men för tjugofem år sen stod alltså Gerdahallen färdig i sin ursprungliga skepnad. Visst, den blev bra, men bastun har aldrig nått upp till Palestras och inte riktigt golvet heller. Men i stort är Gerdahallen en fantastisk framgångshistoria och det var den Bertil Andersén, nu pensionerad, berättad om i en föreläsning på jubileumsdagen. Tretusen deltagare har blivit tjugotretusen. Gerdahallen är störst i Sverige som motionscentrum. Fysiskt har det växt med åren i kvarteret, men än står striden om den gamla tennishallen. Den står tom stora delar av dygnet men omhuldas av en liten grupp röststarka spelare. – Jag har inget emot tennis, sa Bertil, men när det gäller utrymmeskrav kan man räkna med att en tennisspelare lägger beslag på ungefär samma utrymme som 100 gypmationärer. Där har vi politiken igen.

Men hur blev gympa populärt? En intressant fråga. Nog var det i viss mån via USA, med Jane Fonda och aerobic. Som om vi behövde det för att komma bort från de gamla associationerna till redskapsgymnastiken och dess elände. Viktig var nog också musiken och det är inte heller fel att man kan nu vila ögonen på varandra när det inte längre är könsuppdelat. Kerstin Andersén, också hon nu pensionerad och sällan förekommande i hallen, har alltid haft den bästa musiken. Själv höll jag på att lämna salen när en av hennes yngre adepter envisades med att köra Magnus Uggle.

Motion – en klassfråga

Jag är övertygad om att de båda Andersénarna har haft stor betydelse för motionsgympans spridning i Sverige och de är såvitt jag kan förstå också de som har inspirerat Friskis och Svettis som ju når ut till hela landet. Men det är säkert också så att de tiotusentals studenter som passerat igenom Lund har spritt deras syn på motion: inga kommandon, man jobbar som man vill och ingen mjölksyra.

Alla går på gympa, säger man. Nåja, kanske inte alla. Jag tror att det fortfarande är en klassfråga och därmed något som är åtkomligt för politiska beslut. Gerdahallen har inte fått ett öre i kommunala eller statliga bidrag. Det är billigare än någon annan inrättning, men också i basutförandet kostar det 700 för studenter per termin. Ska man gå på gymmet också blir det 1000 och det är summor som kan få folk att tveka. Jag tror sjukvårds- och välbefinnandevinsterna är så stora att samhället borde subventionera det till, säg hälften, (och naturligtvis komplettera det med kost- och levnadsråd!).

Var är dricksvattenfontänerna?

Problem då? Ja, motionsanorexin är ingen ovanlig företeelse på Gerdahallen och som sagt, det börjar bli lite dyrt. En gammal käpphäst: varför finns det numera inga dricksvattenfontäner, varken på Gerdahallen eller på universitetet? Man får stå och dricka ur toalettkranar, eller, vilket Gerdahallsledningen förmodligen önskar, köpa drycker i cafeteria. Man blir nämligen himla törstig av att gå på gympa.

Lucifer

Mörkrets hjärta 7

Den värsta humanitära situationen i världen är enligt FN inte Darfur utan Somalia. En miljon somalier befinner sig på flykt. Till och med Läkare utan gränser har lämnat landet.

Det möte som Alliance for the reliberation of Somalia försökte arrangera i Stockholm i november kunde stoppas genom att delegaterna förvägrades visum efter ett ingripande från Svenska Dagbladets ledarredaktion.

Allt enligt Sveriges Radios Konflikt, som sändes lördagen 9/2.

Den franske Somalia-experten Roland Marchal vid Centrum för internationella studier i Paris intervjuades. Interimsregeringen är uppenbart illegitim. Den har inte lyckats uppnå några resultat trots den etiopisk-amerikanska uppbackningen. Den består av krigsherrar, som den till stor del inte ens kan kontrollera när de utför egna terrorangrepp.

Han fördömde Etiopiens USA-initierade invasion i december 2006. Den skapade ett nytt Irak. Nu sitter Etiopien fast för överskådlig tid. USA är enögt inriktat på militär terroristbekämpning och tycks aldrig lära sig vad som krävs. Den amerikanska strategin leder bara till självuppfyllande profetior.

Det enda som kan rädda det somaliska folket är en politisk lösning. Nu är striderna spridda över hela Somalia. Kostnaderna för den etiopiska invasionsarmén växer. Så länge den finns kvar försvåras en politisk lösning av konflikten. Den måste ersättas med styrkor från Afrikanska Unionen

och fredsbevarande FN-styrkor. Men AU saknar resurser.

Den stillsamme amerikanen

Man intervjuade också den amerikanske rådgivare vars främsta merit är att han initierat USA:s strategi. Han stödde till hundra procent den etiopiska invasionen. Den kunde motiveras med att de somaliska domstolarna utgjorde ett militärt hot mot Etiopien. Invasionen hade dessutom förhindrat att Somalia blev en bas för terrornätverket al Qaida.

Men beträffande interimsregeringen var han helt enig med Marchal. Den var oduglig och saknade legitimitet. Slutsatsen han drog var att den etiopiska invasionsarmén måste stanna för överskådlig tid för att hålla ordning på somalierna.

Fredsutsikter?

Alliansen för återbefrielse av Somalia kräver att Etiopien lämnar Somalia. Först sedan det har skett är det möjligt att förhandla med interimsregeringen.

Interimsregeringens nye premiärminister Nur Hassan Hussein företräder en mer försonlig inställning än den tidigare, och det lilla hopp som finns om en förhandlingslösning är knutet till honom.

Men Alliansens styrka växer och motståndet mot den etiopiska inblandningen finns i alla somaliska skikt. Frankrike har gjort medlingsförsök, men så länge Etiopien och USA agerar som de gör är medlingen svår.

Den svenska ambassadören för Afrikas Horn Marika Fahlén förklarade att Sverige har kontakter både med Alliansen för återbefrielse och interimsregeringen. Sveriges syn på konflikten och möjligheterna till fred överensstämmer i stort med Roland Marchals. Sverige arbetar för förhandlingar mellan alliansen och interimsregeringen.

Svensksomalierna

De svenska somalierna stöder i stor utsträckning Alliansen för återbefrielse. Flera av deras representanter deltog i Alliansens kongress i Asmara i höstas. De känner sig kränkta av den etiopiska invasionen. Den enda som talade för interimregeringen var ordföranden för det somaliska riksförbundet. Bland yngre somalier finns också många opolitiska utan intresse för konflikten.

Omvärlden blundar

Efter en period av fredlig utveckling, då de Islamiska domstolarna styrde en stor del av landet, stoppade mördandet och våldtäkterna, plundringarna och sjöröveriet, kastades Somalia åter in i det förödande inbördeskriget genom den etiopisk-amerikanska invasionen.

Anledningen till att världen blundar för en katastrof som är värre än Darfur – i det fallet agerar Steven Spielberg och andra kraftfullt och riktar kritiken mot Kina - är att den orsakats av USA med dess terrorparanoia, ensidiga inriktning på terroristbekämpning och vulgära fobier mot islam. Väst är ju i stort för USA och mot ”terroristerna”.

Gunnar Stensson

Årsmöte i v-Lund

Självförnöjd föråldring

Vänsterpartiets årsmöte i Lund 2008 kommer nog mest att minnas för sitt bisarra mellanspel. På återväg till mötet efter lunchpausen överraskades man av att Nationalsocialistisk front kom tågande på väg mot Stortorget. Mötet beslöt (efter omröstning) att ajournera sej för en aktion. Innan den organiserade motdemonstrationen hunnit fram till nazisternas samlingsplats hade dessa försvunnit, men dessförinnan kom det till en del spontana motståndsyttningar. Appellen framför rådhuset (”Svenskar! Lundabor! Arbetare! Studenter! ... Dagligen våldtas svenska kvinnor av invandrare” etc. etc.) kunde dock framföras tämligen ostört.

Vad själva årsmötet beträffar kunde konstateras att det som mest samlade en knapp fjärdedel av de numera cirka 130 medlemmarna, en lätt nedgång sen förra året. Ett stycke in i förhandlingarna gjorde VB:s reporter ett överslag och fann, att fem av de 26 då närvarande var under tretti år medan hälften hade fyllt sexti. Under mötet redovisades visserligen två nya medlemmar, men båda hade varit med redan på det glada 70-talet.

Klart är att den föryngring av partiföreningen som skyntade för några år sen nu har upphört och återgått till föråldring. Därtill framkom att Ung vänster haft betydande svårigheter under året, och en mångårig tradition med hälsningsanförande därifrån bröts. Däremot försäkrades från studentförbundets representant (”Kamrater! Feminister!”) att kapitalismen sannolikt hade inlett sin sista kris.

Härliga kompolmöten!

Av verksamhetsberättelserna med anslutande diskussion framgick att allt som beslutades och eftersträvades ett år tidigare inte hade kunnat förverkligas. Försöket att få 2008 års partikongress till Lund hade strandat, och som det rapporterades från initierat håll främst på det motarbetades från andra håll i Skåne. (Vilmer Andersens namn nämndes inte, men det är känt att han och organisationen i Malmö inte gillade tanken.) En annan stor diskussion den gången gällde insatser i de östra kommundelarna. Två flygbladsutdelningar och några insändare kunde redovisas, men det är tveksamt om det starkt stadsorienterade partiet har ökat sitt stöd ute i bushen.

Vad kommunalpolitiken beträffar östes beröm över de kommunalpolitiska måndagsmötena, som upplevs som både konstruktiva och trivsamma. Klart är att vänsterpartiet bereder de kommunala frågorna grundligt och brett, och genom inbjudna sakkunniga och politiker utifrån eftersträvar att bredda sina perspektiv och kunskaper. Om ett flitigt opinionsarbete i lokaltidningarna vittnade en tjock bunt med pressklipp. Däremot finns det inget entydigt samband mellan aktivitet och popularitet: partiets kommunalpolitiker har varit aktiva även tidigare men ändå tappade man tre mandat av sju i det senaste valet.

Olika generationsperspektiv präglade mötets längsta debatt. I en motion efterlystes större aktionsinriktning på medlemsmötena, och de unga motionärerna besannade det gamla talesättet att avloppstaxan inte är något för ungdomar att syssla med. De tyckte att de av andra lovordade "kompölmötena" var dödtrista! Det förståndiga svaret var att människor är medlemmar i ett parti av många skäl och att somliga har sin stora aktivitetsperiod bakom sej. Ålderssammansättningen är förstås en naturlig förklaring till svårigheten att entusiasmera medlemmarna, även om det finns fler.

Det hade varit intressant med en diskussion om partiets nationella taktik just när avståndstagandet från ett förvalssamarbete med mp och s var aktuellt, men de ämnen som togs upp var strikt lokala.

Mogen styrelse

Även styrelsevalet innebar en föråldring, med tre 60+are (varv en 69+are) bland de sju ordinarie ledamöterna. Man kan också notera att alla dessa tre var aktiva i krysskampanjen för Karin Svensson Smith, vilket kanske borgar för en framtida besinning och realism hos partiföreningen, men man kan undra varför de med sina erfarenheter inte stödde en motion som ville mjuka upp partiets rigida hållning mot just personval.

Styrelse och valberedning utsågs med acklamation, men det blev lite debatt och röstningar när ombud skulle utses till partidistriktets årskonferens, och det framgick att motsättningarna mellan förnyare och nytraditionalister finns där ännu. Med fröken Lottens hjälp ombesörjdes emellertid att inga störande röster lär höras från Lundabänken.

Gunnar Sandin

Årsmötesuttalande v-Lund 2008

Stoppa borgarna!

Lund drabbas nu fullt ut av konsekvenserna av den borgerliga politiken. Inom skola och förskola har hittills 40 miljoner kronor skurits ner, och ytterligare kraftiga sparbetning är att vänta 2008 och 2009. Inom vård och omsorg är privatisering och utförsäljning orden för dagen, samtidigt som resurserna inte räcker till för att täcka behoven. För de hemlösa räcker inte platserna ens i tillfälliga boenden till, samtidigt som kommunen plockar bort bänkar och genomför upprepningsaktioner mot de tält och skjul som utgjort de hemlösas tillflyktsort.

Nu har invånarna i Lund också på allvar börjat reagera mot den förda politiken. De ser att detta inte är vad borgarna sa att de skulle göra innan valet 2006. Visserligen utlovades då sänkningar av kommunalskatten, något som de lyckas genomföra, åtminstone till hälften. Men samtidigt lät borgarna påskina att skattesänkningarna inte skulle påverka kvaliteten i verksamheten. Alla kan nu se att detta var en lögn.

Den borgerliga politiken är inget annat än en katastrof för Lund. Skolan, förskolan, vården och omsorgen måste värnas. Vi uppmanar kommunens invånare att protestera mot nedskärningar, försämringar och privatiseringar. För Lunds skull – stoppa borgarna!

Borgerlig anhöriginvandring– ökad diskriminering och ändlös cynism

Regeringen beslutade den 7 februari 2008 att tillsätta en utredning med uppgift att försvåra för anhöriga till bland annat flyktingar med uppehållstillstånd att återförenas i Sverige. Borgarna vill att flyktingar med uppehållstillstånd skall ha jobb såväl som bostad för att få tillåtelse att deras närmaste (man/fru och barn) flyttar till Sverige.

Det är ett cyniskt förslag som diskriminerar mot kvinnor, gör flyktingar ansvariga för den diskriminering de utsätts för och bryter troligen mot barnkonventionen. Det diskriminerar mot kvinnor eftersom det oftast är mannen som får flyktingstatus, men kvinnor får ofta bära en stor del av bördan av politisk förföljelse. Syftet med utredningen är att ändra lagstiftningen så att de inte får förenas med sina nära och kära förrän de har bostad och arbete. Samtidigt vet vi att de utsätts för diskriminering inom såväl bostads- som arbetsmarknaden. Detta är ren cynism.

Barnkonventionen som Sverige anslutit sig till innebär barns rätt till sina föräldrar. Med den borgerliga regeringens intentioner kommer barn att med lagens hjälp hållas åtskilda från en förälder i Sverige i upp till fyra år.

Migrationsministern Tobias Billström och regeringen Reinfeldt har inte bara sneplat på den danska regeringen och Dansk Folkeparti. Direktiven till utredningen presenterades inte av en slump i Landskrona – är det sverigedemokraternas röster man söker?

Vänsterpartiet kräver genom sitt årsmöte 080209

- att regeringen omedelbart drar tillbaka direktiven till utredningen
- att regeringen omedelbart slutar att flörta med sverigedemokraterna
- att regeringen kämpar för att minska diskrimineringen av kvinnor och personer med utländsk bakgrund – inte öka effekten av den.